

ΟΥΡΑΝΙΑ

ὑπὸ Καμίλλου Φλαμμαριὸν

Συνίχτισα, ἴδε σ. 88

"Οχι καὶ αὐτὴ ἐπίσης δὲν ἔμελλε νὰ ἀπο-
θάνῃ οὐδ' εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν, οὔτε
βραδύτερον. Καὶ ἐκεῖνος! 'Εκεῖνος ν' ἀποθάν-
ῃ! 'Η ἐξοχος αὐτὴ διανοία νὰ ἐκμηδενισθῇ δι'
ἀπλῆς παύσεως τῶν παλμῶν τῆς καρδίας ἢ τῆς
ἀναπνοῆς; "Οχι, δὲν εἶνε δυνατόν· οἱ ἄνθρωποι
ἀπατῶνται. Μίαν ἡμέραν θὰ τὸ ἐμάνθανον.

Καὶ αὐτὴ ἐπίσης ἐσκέπτετο τὰ μυστήρια

ἀνεύρισκε καὶ τὸ πνεῦμά της προσηλοῦτο, συν-
νεθέετο μετὰ τοῦ ἰδικοῦ του ζωηρότερον ἴσως ἢ
ἡ καρδία της.

Πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν ἔζων οὕτω κοινὴν
πνευματικὴν ζωὴν, κατατρίβοντες σχεδὸν καθ'
ἐκάστην πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἀνά-
γνωσιν πρωτοτύπων ὑπομνημάτων γεγραμμένων
εἰς διαφόρους γλώσσας περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΑΡΒΙΕ

Ὁ ποιητὴς τῆς «Ἰωάννας δ' Ἀρκ».

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΚΟΥΝΟΣ

Ὁ μελοποιὸς τῆς «Ἰωάννας δ' Ἀρκ».

ταῦτα, ἀλλ' ὑπὸ καλολογικὴν μᾶλλον καὶ αἰ-
σθηματικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν. Ἐσκέπτετο
ὅμως. Πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἐρωτήσεις, πᾶσαι αἱ ἀμ-
φιβολίαι, ὁ κρύφιος σκοπὸς τῶν συνδιαλέξεων
τῆς, ἡ τόσον ταχεῖα ἴσως πρὸς τὸν φίλον αὐτῆς
ἀφοσιώσις της, πάντα ταῦτα αἰτίαν εἶχον τὴν
ἀσθεστον τῆς μαθήσεως δίψαν ὑφ' ἧς κατείχετο
ἡ ψυχὴ της. Ἠλπιζεν εἰς αὐτόν, διότι εἶχεν
ἤδη ἀνεῦρει εἰς τὰ συγγράμματά του τὴν ἐπί-
λυσιν τῶν μεγίστων προβλημάτων. Ἐδιδάχθη
ἐξ αὐτῶν νὰ γνωρίσῃ τὸ σύμπαν· καὶ τὴν γνῶσιν
ταύτην εὗρισκεν ὥραιότεραν, ζωηρότεραν, με-
γαλειότεραν, ποιητικωτέραν ἀπὸ τὰς ἀρχαίας
πλάνας καὶ ἐσφραγμένας δοξασίας. Ἀπὸ τῆς
ἡμέρας καθ' ἣν ἐμαθεν ἀπὸ τῶν χειλέων του ὅτι
ἡ ζωὴ δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν ἀνα-
ζήτησιν τῆς ἀληθείας, ἦτο βεβία ὅτι θὰ τὴν

φιλοσοφίας, τῆς θεωρίας τῶν ἀτόμων, τῆς φυσι-
κῆς, τῶν μορίων τῆς ὀργανικῆς χημείας, τῆς
θερμοδυναμικῆς καὶ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν ὧ,
ὁ σκοπὸς τείνει εἰς τὴν ἐξαχρίβωσιν τοῦ ὄντος,
διαλεγόμενοι περὶ τῶν κατ' ἐπιφάνειαν ἢ πρᾶ-
γματικῶν ἀντιφάσεων τῶν ἐν αὐτοῖς εἰκασιῶν, εὐ-
ρίσκοντες ἐνίοτε εἰς συγγραφεῖς καθαρῶς φιλο-
λογικῆς ιδιότητος σκέψεις καὶ συμπτώσεις λίαν
ἐκπληκτικὰς μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀξιωμά-
των, ἐκπληττόμενοι διὰ τινὰς προγνώσεις μεγά-
λων συγγραφέων. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ αἱ ἐρευναι
καὶ αἱ παραβολαὶ αὐταὶ τοὺς ἔθελγον ἰδίως ἐνε-
κα τοῦ ὅτι τὸ ἰσημέραι φωτιζόμενον ἔτι μᾶλλον
πνεῦμά των κατήντα ν' ἀπορρίπτῃ τὰ ἐννέα δέ-
κατα τῶν συγγραφέων, ὧν τὰ ἔργα εἶνε καθ'
ὀλοκληρίαν κενὰ καὶ τὸ ἥμισυ προσέτι τοῦ τε-
λευταίου δεκάτου αὐτῶν, ὧν τὰ συγγράμματα

Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΩΝ

Εἰκὼν Βουγερῶ.

ἔχουσι μόνον ἐπιπόλαιον ἀξίαν· ἀποκαθάραντες οὕτω τὸ πεδῖον τῆς φιλολογίας ἔζων μετὰ τινος ἱκανοποιήσεως ἐν τῇ περιορισμένη κοινωνίᾳ τῶν ὑπερόχων πνευμάτων. Ἴσως εἰς τοῦτο ἐμπεριείχετο καὶ ἐλαφρόν τι αἰσθημα ὑπερηφανείας.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἑλπίστος ἀφίκετο ἐνωρίτε-

ρον τοῦ συνήθους. «Εὐρηκα!» ἀνεκραξεν· ἀλλὰ μεταμελούμενος πάραυτα, προσέθηκεν: «Ἴσως..»

Ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς ἐστίας ἔνθα ἐσπινθήριζε πῦρ φλογερὸν, ἐν ᾧ ἡ σύντροφός του τὸν παρ-
τῆρει μὲ τοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς της πλήρεις περιεργείας ἤρχισε νὰ λαλῇ μετὰ τινος ἀσυνει-